

[Elgaard.]

at drage Omsorg for end sig selv, saa maa det være baade Regerings og Rigsdags uomgængelige Pligt, men først og fremmest Regeringens, først og fremmest Socialministeriets Pligt at drage Omsorg for, at den eksisterende Hjælpelovgivning paa disse Omraader ikke bliver et Skjul, og at den ikke anvendes paa en saadan Maade, at den hindrer Placeringen af den ledige Arbejdskraft paa de Omraader, hvor den maa og skal være til Stede, for at den Del af vort Erhvervsliv kan faa sin normale og rigtige Gang.

Jeg har saa en kort Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Holstein. I det ærede Medlems Tale var der forskellige Hieb til næsten alle Partier, og selvfølgelig fik det ærede Medlems tidligere Parti, Venstrepartiet — det er jo ikke længe siden, at det ærede Medlem var med i Partiet Venstre —, ogsaa sit glatte Lag i det ærede Medlems Tale. Det skal jeg ikke opholde mig ved. Det, jeg ønsker at sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, drejer sig om den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte vedrørende Venstreungdomsbevægelsen. Det ærede Medlem talte om den dødsmerkede Liberalisme, og ved denne Udtalelse gjorde det ærede Medlem det omtrent af med Partiet Venstre, og for ogsaa at berøve os ethvert Haab med Hensyn til Fremtiden gik det ærede Medlem videre og tog Venstreungdomsbevægelsen op til Behandling.

Med Hensyn til det ærede Medlems mere eller mindre velbegrundede Vurdering, ud fra større eller mindre Kendskab til, hvad det ærede Medlem taler om paa disse Omraader, vil jeg sige, at hvis det ærede Medlem nogen Sinde har talt i en Venstreungdomsforening — at han har faaet adskillige Indbydelser til at tale, ved jeg —, saa vil han vide, at han dør har staaet over for unge Kvinder og Mænd, som ikke giver Udtryk for at have taget hverken det ene eller det andet af de politiske Partiers Arbejde op som noget, de ansaa for det eneste rigtige. Det ærede Medlem ved, at Venstreungdomsforeningerne gør deres Arbejde paa et saadant Grundlag, at der ikke er den politiske Ordfører i dette Land, der ønsker at øve en Gerning paa det bestaaende Samfunds Grund, som ikke kan faa Lov til at tale for disse Foreningers Medlemmer.

Derfor er det et stort Fejlgreb fra det ærede Medlem Hr. Holsteins Side at give det Udseende af, at blot han her fra denne Plads taler om den dødsmerkede Liberalisme, saa gør han det af med baade de gamle og de unge, der endnu mener, at paa det liberale Grundlag vil Fremtiden alligevel blive

bygget. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at paa det nuværende Tidspunkt har de liberale Ideer ikke Medbør; men Tiden og Verden og Folkene kan jo forandres, og ingen er et stærkere og klarere Eksempel paa Foranderlighed over for politisk Indstilling og politiske Opgaver end det ærede Medlem selv. Derfor maa det vist ogsaa være beskaaret en større eller mindre Part af dansk Ungdom uden at skulle kendetegnes som dødsmerket at søge Dygtiggørelse til den Fremtidens Opgave, som de faar engang, naar vi bliver afløst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem henviste ganske rigtigt til, at jeg havde gjort nogle Bemærkninger vedrørende Beskæftigelsesspørgsmaalet paa Landet, og det ærede Medlem knyttede dertil den Bemærkning, at jeg kun havde henvist til, at saa maatte man forhøje Lønnen ude paa Landet. Ja, det er meget rigtigt, at jeg har gjort opmærksom paa, at Lønningerne er faldet ude paa Landet, de er endogsaa faldet meget. Jeg gjorde opmærksom paa, at Arbejdsudgifterne pr. ha i de sidste 10 Aar er faldet 50 pCt., altsaa til Halvparten, at de unge Karles Part er faldet med 35 pCt., de unge Pigers Løn med 34 pCt., og at Daglejernes Løn er faldet omtrent tilsvarende, og at som Følge deraf maa en stadig større og større Strøm af unge Mennesker drage ind til Købstæderne, fordi der ikke er nogen Plads for dem ude paa Landet og ikke nogen Fremtid for dem. Og dertil sagde jeg, at Landbrugets Drift og Landbrugets Løn, Landbrugets Forrentning og Jordens Pris var Problemer, som det var nødvendigt at tage op til Undersøgelse; thi der er ingen Tvivl om, at der er Muligheder for en langt større Beskæftigelse paa Landet, end der er nu, og alting taler jo for, at naar Lønnen, Arbejdsudgifterne, falder til det halve pr. ha Jord, vil Jorden næppe kunne dyrkes saa fortrinligt, som den blev for 10 Aar siden, i alle Tilfælde bliver der ikke lagt saa megen menneskelig Arbejdskraft i den.

Det er ikke noget Angreb, hverken paa det ene eller det andet, og det radikale Blad, som det ærede Medlem citerede, har ikke haft Lejlighed til at læse min Tale i Rigsdagstidende; thi hvis man havde læst den, vilde man se, at der hverken er Angreb paa den ene eller den anden. Jeg har blot skildret Forholdene, som de er, og sagt, at det er et Spørgsmaal, som Regering og Lovgivnings-